

forsvinde fra Tilværelsen, ikke derved, at de mister deres Mandater, men derved, at de gaar op i Venstrereformpartiet. Man ønsker intet hellere end fuldstændig at gaa op i dette. Man har jo set, at de have virket derfor forhen, og det er ikke umuligt, at man vil forsøge sig i lignende Retning senere, men samtidig dermed staar den store Fører for dette Partiovre paa Møen og haaber, man vil forstaa at holde Vennekredsen samlet. Der er lidt Forskel paa disse to Standpunkter. Jeg ved ikke, om de kunne forliges; naturligvis kunne de paa en vis Maade forliges saaledes, at samtidig med, at Resterne af det moderate Parti gaa ind i Reformpartiet paa Rigsdagen, at de da søge inden for Partiets Ramme at holde Vennekredsen samlet. Jeg tror, at hvis det er Tilfældet, kommer man ikke til at gøre Forsøget — jeg tror alligevel ikke, de komme derind —, men det vilde være en mærkelig Politik, om man vilde forsøge at praktisere den paa den Maade. Med Hensyn til den kommende Vinters Politik skal jeg nævne min Glæde over, at Valgretsreformen bliver forelagt, og at man ikke fra Venstrepartiets eller Regeringens Side agter at slaa af og afvige fra de rene Linier. Jeg vil gerne understrege de Ord, som blev fremsatte af det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) og af den ærede Konseilspræsidentovre paa Fyn, da han sagde: vi vilde ikke have flere Brøker i vor Valgret. Denne Udtalelse er Vidne om, at Regeringen ligesom Venstrepartiet staar i en god, klar og ren Stilling, en Stilling, som ikke aabner nogen som helst Udsigt til et Kompromis, som Partiet ikke kunde være tjent med.

Dernæst er der Spørgsmaal om Husmandslovens Revision. Jeg tvivler ikke om, at man fra alle Sider er villig til at gøre for Landarbejderne, hvad man kan for at faa Loven givet saa god en Skikkelse som muligt. Der er paa forskellige Delegeretmøder i Husmands- og Landboforeninger blevet vedtaget Resolutioner angaaende Ønsker, man kunde ønske opfyldte ved Lovens Revision. Man har fremsat Ønsker om at gøre Lodderne større og Statstilskuddene større o. s. v. Jeg tror alligevel, at man mangler endnu et Ønske, og det vil jeg fremsætte, da jeg ikke har hørt andre gøre det. Jeg henstiller til den ærede Regering, om det ikke vilde være muligt at tage dette Ønske til Følge. Jeg mener, det vilde være nødvendigt for at faa noget ud af Loven, at man til at begynde med sætter Husmændene ind i deres

Stilling paa en saadan Maade, at ikke det første det bedste Uheld kan vippe dem af Pinden, at ikke Sygdom eller mindre Uheld skal sætte en Mand ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser. Det er forstaaeligt, at en Mand kan komme til at sidde haardt i det, naar han skal forrente $\frac{9}{10}$ af Ejendommens Værdi. Jeg mener derfor, at der kan gøres noget for at lette ham Kaarene, hvis man f. Eks. nøjedes med 2 pCt. Rente af Statslaanet i en saadan Ejendom, indtil 10 Aar var gaaet, saa han fik Lov til at sidde i nogenlunde Fred og Ro og i Kaar af den Beskaffenhed, at han kunde vente at blive siddende, selv om et eller andet Uheld indtraf. — Med Hensyn til Toldlovens Revision skal jeg kun sige, at det har glædet mig at høre Udtalelser, blandt andet fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), som gik ud paa, at man maatte benytte Formue- og Indkomstskatten for derigennem at tilvejebringe den Kompensation, som mulig vilde blive nødvendig. Det glæder mig, at det ærede Medlem har pointeret dette, som gennem mange Aar har været Vestres Standpunkt, saa meget mere som vi da kunne blive fri for igen at faa en større Diskussion om Forhøjelse af Brændevinskatten.

Der er talt af adskillige angaaende Tuberkulosesagen. Jeg skal sige nogle ganske faa Ord derom. Jeg vilde finde det ganske udmærket godt og formaalstjenligt at bygge Sanatorier og i det hele taget, at der ydes større Tilskud til Opførelsen af saadanne, men jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt, naar man er enig om, at en stor Del af Tuberkulosen opstaar paa Grund af, at mange i vor Befolkning leve i usunde og daarlige Boliger. Det er ikke tilstrækkeligt at sende en saadan syg paa Sanatoriet og lade ham blive der et Aar eller saa, og saa, naar han er bleven rask, lade ham komme tilbage til det samme usunde Sted som før. Jeg tror, der maa røres ved disse Boligforhold, inden man med Udsigt til Held kan tage fat paa at bekæmpe Tuberkulosen. Det glædede mig, at det ærede Medlem for Kallerup (Jensen-Knudstrup) udtalte sig om, hvad der kunde gøres for at skaffe bedre Boliger for Befolkningen. Han talte særlig om Bybefolkningen. Jeg vil sige, at ogsaa ude omkring paa Landet findes der Folk, som bo under meget simple og daarlige Forhold. Jeg har et Eksempel fra de allersidste Dageovre fra Fyn, fra Dalby-Stubberup Kommune, det er i en By, som hedder Martofte, der findes et Sted, som tilhører Baroniet